

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1. Σύμφωνα με το κείμενο ένα από τα βασικά χαρακτηριστικά της εφηβείας είναι η συναισθηματική αναστάτωση, οι εσωτερικές συγκρούσεις και τα διλήμματα που βιώνει η πλειοψηφία των νέων. Επιπλέον, ο έφηβος προσπαθώντας να προσεγγίσει την αυτογνωσία και να επιτύχει την ανεξαρτησία του απομακρύνεται από τους γονείς του. Ισχυρή και καταλυτική είναι η επιρροή που δέχεται από τους συνομηλίκους και φίλους του. Οι έντονες ψυχικές αλλαγές που βιώνει συχνά τον οδηγούν σε έντονες αντιδράσεις, θυμό, διαμαρτυρία και παραβατική συμπεριφορά.
2. Η δεύτερη παράγραφος του κειμένου αναπτύσσεται με ορισμό. Οριστέα έννοια είναι η **σχολική πειθαρχία**, γένος είναι **η κοινωνικά παραδεκτή συμπεριφορά**, ειδοποιός διαφορά είναι **προς την οποία πρέπει να συμμορφώνονται πρώτα οι εκπαιδευτικοί και οι γονείς και έπειτα οι μαθητές, γιατί θεωρείται απαραίτητη για την επίτευξη των βασικών στόχων του Σχολείου και της κοινωνίας γενικότερα**. Ο ορισμός αυτός είναι αναλυτικός γιατί παριστάνει την ουσία της οριστέας έννοιας και εκθέτει τα γνωρίσματα που περιέχονται σ' αυτή και **σύντομος** γιατί εκτείνεται σε μερικές γραμμές.
3. Υπακοή, αναγκαία, κατευθύνουν, καθορίσουν, καταστροφικοί.
4. Η σύνταξη του αποσπάσματος είναι ενεργητική, γιατί ο ομιλητής θέλει να τονίσει το υποκείμενο του ρήματος (*οι γονείς*). Στην παθητική σύνταξη το απόσπασμα θα σχηματιστεί ως εξής: «*Τα περισσότερα προβλήματα που αντιμετωπίζονται από τους γονείς μπορούν να λυθούν με τη συζήτηση και την ενεργητική ακρόαση, δηλαδή την κατανόηση των νέων*».
5. Ο άνθρωπος βιώνει την πιο καταλυτική περίοδο της ζωής του στην εφηβεία. Κατά τη διάρκεια της διαμορφώνονται ο χαρακτήρας και ο τρόπος σκέψης του. Είναι μια περίοδος που χαρακτηρίζεται από έντονες και απότομες αλλαγές συναισθημάτων και αντιδράσεων, καθώς και από δυσκολία στην επικοινωνία.

Ένα από τα βασικότερα χαρακτηριστικά αυτής της περιόδου είναι η έλλειψη αυτοπεποίθησης και η ανασφάλεια. Ο έφηβος διστάζει να εκφράσει τις σκέψεις του

φοβούμενος την απόρριψη και τον χλευασμό. Παράλληλα, έντονη είναι η ευαισθησία και η ευθιξία του, καθώς εύκολα παρεξηγείται και εκνευρίζεται. Στην εφηβεία συνήθως ξεκινούν οι υπαρξιακές ανησυχίες των νέων, στην προσπάθειά τους να γνωρίσουν τον κόσμο και να διευρύνουν τους πνευματικούς τους ορίζοντες. Εξιδανικεύουν καταστάσεις και τείνουν να ονειροπολούν και να οραματίζονται μια ουτοπική πραγματικότητα χωρίς πολέμους, πείνα, βία.

Επιπρόσθετα, διαπιστώνεται η τάση επαναστατικότητας που χαρακτηρίζει τους νέους. Επιλέγουν την αντιδραστικότητα και ταυτόχρονα την αγωνιστικότητα για τη δημιουργία ενός καλύτερου κόσμου. Αμφισβητούν συνεχώς ιδανικά και στοιχεία της παράδοσης αρνούμενοι να ενσωματωθούν στο κατεστημένο, το οποίο με πάθος απορρίπτουν. Αντίθετα, όμως, παρατηρούμε την προσαρμογή του στις επιταγές της μόδας και την αναζήτηση φιλικών σχέσεων, την προσπάθειά τους να γίνουν αποδεκτοί, να νιώθουν ότι ανήκουν σε μια ομάδα. Γενικά, η εφηβεία χαρακτηρίζεται από μια σειρά αντιφάσεων, αφού ο νέος τη μια στιγμή θα είναι θρασύς και την άλλη δειλός. Επιδιώκει να συναναστρέφεται κόσμο, αλλά επιθυμεί να απομονώνεται συντροφιά με τους προβληματισμούς του. Καταπολεμά σθεναρά παραδοσιακές αξίες και ιδανικά, αλλά αποδέχεται άκριτα ιδεολογίες.

Σε ένα τέτοιο κλίμα εναλλαγών συναισθημάτων και διαθέσεων, είναι φυσικό οι σχέσεις των εφήβων με τους γονείς τους να είναι, τουλάχιστον, τεταμένες. Οι νέοι νιώθουν ότι είναι ελεύθεροι και αρκετά ώριμοι να πάρουν πρωτοβουλίες για τη ζωή τους, βλέπουν με μια ρομαντική διάθεση τον κόσμο και θεωρούν τις απόψεις των γονιών τους ξεπερασμένες και συντηρητικές. Το αποτέλεσμα είναι να υιοθετούν μια συμπεριφορά προκλητική και να αντιδρούν βίαια. Από την άλλη πλευρά, οι γονείς προσπαθούν να εμφυσήσουν στα παιδιά τους τις απόψεις τους για τη ζωή, να μεταλαμπαδεύσουν τη γνώση τους, με σκοπό να τους διευκολύνουν. Συχνά εναντιώνονται στις επιλογές των νέων, χαρακτηρίζοντάς τες λανθασμένες, και αρνούνται να δεχτούν οποιαδήποτε πρωτοβουλία κι αν πάρουν. Ο ουσιαστικός, όμως, λόγος που κατευθύνει και ορίζει τη συμπεριφορά των γονέων είναι ότι αδυνατούν να συνειδητοποιήσουν ότι τα μικρά τους παιδιά μετεξελίσσονται σταδιακά σε ώριμοι άνθρωποι και πρέπει να τους συμπεριφέρονται ανάλογα.

Καταλήγουμε στη διαπίστωση, λοιπόν, ότι η εφηβεία είναι μια περίοδος κατά την οποία κυριαρχούν ιδιαίτερες αντιδράσεις και αλλαγές στους νέους. Δεν μένουν ανεπηρέαστοι όμως ούτε οι γονείς, οι οποίοι παρακολουθούν προβληματισμένοι τις αλλαγές που βιώνουν τα παιδιά τους. Είναι απαραίτητη όμως η αμοιβαία υποχώρηση και η αναγνώριση πως και οι δύο πλευρές αγωνίζονται για το καλύτερο και έχουν το μερίδιό τους στο δίκαιο.

Επιμέλεια: Παχή Χαρά
Τομέας Φιλολογίας
Ορόσημο Αθήνας - Χαλανδρίου